νίπελ

τ.18~δεύτερο δεκαπενθήμερο ιούνη '00

έντυπο δρόμου του συνδικάτου σαλταδόρων

"βγάλτε τις κλειδαριές από τις πόρτες, βγάλτε τις πόρτες από τους μεντεσέδε

Την Πέμπτη 29 Ιούνη έχει ορισθεί να γίνει η δίκη 8 ανθρώπων, μεταξύ των οποίων και κάποιοι που δρουν ή έδρασαν στα ευρύτερα πλαίσια του αντιεξουσιαστικού χώρου, οι οποίοι κατηγορούνται για: απρόκλητες επικίνδυνες σωματικές βλάβες από κοινού, παράνομη οπλοφορία, παράνομη οπλοχρησία, εξύβριση λόγω και έργω κατά συρροή και απειλή κατά συρροή. Κατηγορούνται από τον ακροδεξιό και τώρα τελευταία θιασώτη του "μεσαίου χώρου" βουλευτή, γνωστό τρομοκρατολόγο, Π. Καμμένο. Ποιες ήταν όμως οι πράξεις που οδήγησαν σε αυτές τις βαριές ομολογουμένως κατηγορίες; Σύμφωνα με το διαβιβαστικό της ασφάλειας, στις 7/3/96 ο Π. Καμμένος προσερχόμενος ως ομιλητής σε εκδήλωση στην αρχιτεκτονική σχολή του Α.Π.Θ. που οργάνωνε η Π.Ε.Ο.Φ. (μια κυπριακή εθνικοφασιστική οργάνωση) δέχτηκε επίθεση, σύμφωνα με τη δικογραφία, από ομάδα 40 - 50 ατόμων, οι οποίοι τον έβρισαν με τις ακατονόμαστες φράσεις: "αλήτη, ρουφιάνε, κυπατζή", "φασίστα γουρούνι φύγε" , "γαμώ τη σημαία σας" και τον έφτυσαν. Το διαβιβαστικό δεν αναφέρει πόσες χλεμπόνες εισέπραξε ο εν λόγω βουλευτής αλλά βάσιμα υποθέτουμε πως θα ήτανε 40 - 50. Στη μηνυτήρια αναφορά του ο Π. Καμμένος μιλάει για κουκουλοφόρους που, αφού τον παγίδεψαν σε μια αίθουσα, με στιλέτα αλυσίδες και λοστούς προσπάθησαν να τον λυντσάρουν. Βέβαια δε μας εξηγεί πώς τα κατάφερε να διαφύγει από 40-50 άτομα που τον είχαν στριμωγμένο σε μια αίθουσα, εκτός και αν ο κύριος Καμμένος διαθέτει τηλεμεταφορέα, οπότε διακτινίστηκε πριν οι επιτιθέμενοι κατορθώσουν να επιτύχουν τους σκοπούς τους.

Μήνες αργότερα από τα γεγονότα της αρχιτεκτονικής φθάνουν στους σημερινούς 8 κατηγορούμενους κλήσεις να παρουσιαστούν στον ανακριτή. Σύμφωνα με τις αρχές ο Καμμένος αναγνώρισε 3 από τους 8, από φωτογραφίες που του επέδειξε η ασφάλεια ενώ τους υπό-λοιπους τους αναγνωρίζουν κάποιοι άλλοι από τους οργανωτές της εκδήλωσης οι οποίοι όμως μίλησαν μόνο στον Καμμένο και αρνούνται να καταθέσουν γιατί φοβούνται!!!

Να παρατηρήσουμε εδώ δύο πράγματα. Το πρώτο έχει να κάνει ξανά με τις ικανότητες και την τεχνολογία που έχει στη διάθεσή του ο κύριος Καμμένος. Αφού όσοι του επιτέθηκαν φορού-σαν κουκούλες, όπως υποστηρίζει ο ίδιος, πώς κατόρθωσε και τους αναγνώρισε όταν η ασφάλεια του έδειξε φωτογραφίες; Εκτός και αν ο κύριος Καμμένος δε διαθέτει μόνο τηλεμεταφορέα, αλλά και γυαλιά με ακτίνες Χ, οπότε πριν πατήσει το κουμπί και διακτινιστεί, πρόλαβε και πάτησε και το κουμπί των γυαλιών και έκοψε μερικές φάτσες παρά τις κουκούλες.

η τάξη βασιλεύει αλλά δεν κυβερνά

η τάξη βασιλεύει αλλά δεν κυβερνά

ηλίθιοι δήμιοι... η τάξη σας είναι στηριγμένη στην άμμο...

Το δεύτερο που έχουμε να παρατηρήσουμε έχει να κάνει με κάτι πολύ της μόδας. Με την τήρηση αρχείων προσωπικών δεδομένων των πολιτών από το κράτος. Σύμφωνα με το κατηγορητήριο οι κατηγορούμενοι αναγνωρίστηκαν από φωτογραφίες αναρχικών που επέδειξε η ασφάλεια. Πώς όμως νομιμοποιείται η ασφάλεια να διατηρεί φακέλους για τους πολίτες και με ποια κριτήρια; Μέχρι πρόσφατα η ασφάλεια δικαιούταν, σύμφωνα με το νόμο, να διατηρεί φακέλους μόνο για όσους συλλαμβάνονταν και καταδικάζονταν για ποινικά αδικήματα. Με τη συνθήκη Σέγκεν όμως, μέγας πολέμιος της οποίας δηλώνει ο κύριος Καμμένος, η ασφάλεια μπορεί να φακελώνει και να παρακολουθεί και όποιον θεωρεί ύποπτο. Στην ουσία δηλαδή πρόκειται για την τυπική θέσμιση ενός νέου ιδιώνυμου, όπου η ασφάλεια νομιμοποιείται να παρακολουθεί και να φακελώνει ανθρώπους, στοχεύοντας βασικά σε δύο κοινωνικές κατηγορίες: τη μετανάστευση και τον ριζοσπαστικό ανταγωνισμό.

Δεν πρόκειται βέβαια από αυτήν τη θέση να αρχίσουμε να διαμαρτυρόμαστε για την περιστολή των δήθεν δικαιωμάτων, τόσο των κατηγορούμενων, όσο και οποιουδήποτε άλλου. Γνωρίζουμε καλά ότι η "δημοκρατία" τους στηρίζεται στη βία και τον κατα-ναγκασμό και ότι αυτά τα "δικαιώματα" υπάρχουν για αυτούς που δεν τα χρειάζονται. Έτσι λοιπόν, όταν σε συμβολικό επίπεδο διαπομπεύεται ένα σύμβολο εξουσίας, ένας βουλευτής, και μάλιστα σε μια περίοδο που από ορισμένους κύκλους, κυβερνητικούς και άλλους, επιχειρείται μια "εθνική ανάταση" (είναι η περίοδος αμέσως μετά την κρίση στα Ίμια) δεν είναι δυνατόν οι διωκτικές αρχές να μείνουν με σταυρωμένα χέρια. Από τη μια πρέπει να απαντήσουν, να επιδείξουν έργο, γιατί οι πρακτικές κοινωνικής βίας εύκολα διαχέονται και από την άλλη πρέπει να στείλουν το μήνυμα σε όσους ήδη έχουν επιλέξει το δρόμο της δράσης - με συνέχεια ή αποσπασματικά λίγο ενδιαφέρει - ενάντια σε αυτόν το γερασμένο κόσμο, ότι για κάθε κε-φάλι που σηκώνεται ένα τσεκούρι καραδοκεί. Γνωρίζουμε ότι για τις διωκτικές αρχές η συμμετοχή στον κοινωνικό πόλεμο αποτελεί ικανοποιητικό αποδεικτικό στοιχείο, ανεξάρτητα αν η συμμετοχή αυτή αγγίζει τα όρια της παραβατικότητας, όπως το ίδιο το κράτος την ορίζει.

Μπροστά σε αυτή την υπόθεση και στις όποιες πιθανές συνέπειες δε σκοπεύουμε να παρεκκλίνουμε από τις μέχρι τώρα επιλογές μας. Η αλληλεγγύη που θα αναπτύξουμε και θεωρούμε σημαντικό να αναπτυχθεί, δεν μπορεί να έχει καμία σχέση με ιεραρχημένες οργανώσεις ούτε με στελέχη της μικρο- ή μακρο-πολιτικής. Δεν μπορεί να μεσολαβείται από τα ΜΜΕ και ούτε να γίνεται θέαμα και φιλανθρωπικό εμπόριο. Δεν μπορεί να εμφανίζει τους κατηγορούμενους ως "αναξιοπαθούντα θύματα" που "τελούν εν συγχύσει αθώοι". Δεν μπορεί να καταδικάζει συλλήβδην τις ενέργειες κοινωνικής βίας. Έτσι και αλλιώς η πιο πραγματική αλληλεγγύη είναι οι αγώνες στο δρόμο, η συμμετοχή και η στήριξη των μετώπων που το ανατρεπτικό κίνημα επιλέγει για να δώσει τις μάχες του...

όλα συνεχίζονται